

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Spiritualita v léčbě drogových závislostí

Autor práce: Kateřina Zahradníková

Obor studia: SCHP

Posudek vypracoval: dr. Ján Mišovič, CSc.

Datum: 18. 4. 2015

Problematika drogových závislostí se poměrně často objevuje mezi tématy absolventských prací. Autorka však v tomto případě zvolila netradiční cestu a propojila téma s možnostmi, které nabízí využití spirituality v léčbě tohoto typu poruch. Práci pojala teoreticky a její obsah rozdělila do dvou, rozsahem téměř stejných kapitol. Jejím cílem bylo přiblížit využití spirituality při léčbě pacientů využívajících drogy.

První kapitola je z větší části orientovaná na drogy, jejich rozdělení a složení a z menší části na léčbu tohoto typu závislosti. Čtenář získá podrobné informace nejen o názvech, působení jednotlivých druhů drog, ale i o jejich složení a účincích, počínaje analgetiky a konče těkavými látkami. V souvislosti s obecnými možnostmi léčby autorka upozorňuje na existující typy závislosti na drogách, psychickou a fyzickou. Samotná léčba je spojena s mnoha různými programy, přístupy a metodami. Odborné publikace zabývající se postupem léčby zdůrazňují biologickou, psychologickou a sociální rovinu, spirituální rovina však obvykle není zmiňována.

Druhá kapitola se soustřeďuje právě na podstatu spirituality a možnosti jejího naplnění při léčbě. Autorka klade důraz na křesťanskou spiritualitu a na její různorodé projevy. V úsilí o prosazení celostního přístupu vůči klientům připomíná význam charitativní práce, která vedle jiných aspektů, nezapomíná ani na spirituální stránku. Pomoc potřebným, v tomto případě drogově závislým, je možné uskutečnit prostřednictvím pastorační péče, pastorační péče v širším slova smyslu. Se spiritualitou doporučuje pracovat formou pastoračních rozhovorů, formou podpory klienta a pomoci při překonání tíživé životní situace. Další chápání spirituality ze strany autorky je spojeno se spiritualitou jako složkou osobnosti. Vychází z poznatku, že spiritualita je neodmyslitelnou součástí lidského druhu. Oslovení právě spirituální složky osobnosti znamená zpřístupnění potenciálních možností a zdrojů pramenících v nehlubších vrstvách lidského bytí, jež jsou využitelné pro zvýšení kvality života jedince (s. 21). Klade důraz i na vyjádření smyslu života v jednotlivých, běžně používaných psychoterapeutických systémech, z nichž se podrobněji věnuje logoterapii. Připomíná jeden z jejich cílů, doprovázet člověka k vědomí odpovědnosti, které by mělo být základem lidské existence. I z tohoto důvodu se jí jeví tato metoda jako nepostradatelná při léčbě drogových závislostí.

Přesto, že text je teoreticky zaměřený, autorka oslovila šest léčebných zařízení pro drogově závislé, s dotazem zda se orientují na léčbu spirituální stránky osobnosti klientů. I tento „letmý“ pohled potvrdil správnost orientace její práce.

Autorka prokázala schopnost odborně zpracovat uvedené téma, naplnila cíl práce, proto ji doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích

Ján Mišovič